

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De anima mulieris, quæ non est ex anima viri quia animæ non sunt ex
traduce. H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

substantur ut sint: sed quod illas administrat ut voluerit, quas ut voluit condidit. Omnium ergo quae ad gratiam significandam non naturali motu rerum, sed mirabiliter facta sunt, absconditae causae in Deo fuerunt: quorum unum erat, quod mulier facta est de latere viri dormientis. Non habuit prima rerum conditio ut foemina sic fieret, sed ut fieri posset: ne contra causas quas Deus voluntarie instituit, mutabili voluntate aliquid facere putaretur.

De anima mulieris, quod non est ex anima viri, ut quidam putauerunt, dicentes animas esse ex traduce. H

Quemadmodum mulieris corpus de viri corpore traductum fuit, ita putauerunt aliqui ipsius animam de viri anima propagatam: & omnes animas praeter primam, de traduce esse, sicut corpora. Alii autem putauerunt simul omnes animas ab initio creatas; Catholica autem Ecclesia nec simul, ex traduce factas esse animas docet, sed in corporibus, per coitum seminatim atque formatim infundi: & infundendo creari. Vnde in Ecclesiasticis dogmatibus, Animas hominum non esse ab initio inter creaturas intellectuales natas, nec simul creatas, sicut Origenes fingit, dicimus: necque in corporibus per coitum seminari, sicut Luciferiani & Cyrillus, & quidam Latinorum praesumptores affirmant. Sed dicimus corpus tantum per coniugii copulam seminari: Creationem vero animae solum creatori nosse, eiusque iudicio corpus coagulari in vulua, & copingi atque formati: ac formato iam corpore animam creari atque infundi, ut viuat in utero homo ex anima constans & corpore, & egrediatur viuus ex utero plenam humana substantia. Hieronymus etiam anathematis vinculo illos condemnat, qui animas ex traduce dicunt: inducens auctoritatem Prophetae Qui finxit sigillatim corda eorum. Hoc satis, inquit, innuit Pro-

pheta,

Ibid. inferius.

Ibid. fere continuo.

Aug. lib. de Gen. ad litteram. 10. c. 1. ad princip.

Aug. de Eccles. dogmatibus. in prin. cap. 14. 20. 3.

Hiero. ad versum. 15. psal. 32.

ta, quod non ipsam animam de anima facit Deus, sed sigillatim animas de nihilo creat.

DE PRIMO HOMINIS STATU ANTE
peccatum, scilicet, qualis fuerit secundum cor-
pus, & secundum animam.

DISTINCT. XIX.

*De hominis
duratione
& conserva-
tione quan-
tum ad im-
mortalitatē.*

Solent quæri plura de primo hominis statu ante peccatum, sc. qualis fuerit homo priusquã peccaret, & in corpore & anima: mortalis an immortalis, passibilis an impassibilis: De termino inferioris vitæ, & transitu ad superiorem: de modo propagationis filiorum, & alia multa, quæ non inutiliter sciuntur, licet aliquando curiositate quærantur. At priusquam ad animi qualitatem pertinentia prosequamur, de qualitate ei⁹ secundum corp⁹, & modo propagationis filiorum, & de aliis quibusdam inspiciam⁹. Primus ergo homo secundum naturam corporis terreni, & immortalis fuit quodammodo, quia potuit nō mori. In illo namque primo statu habuit posse mori, & posse nō mori. Et hæc fuit. i. humani corporis immortalitas, scilicet, posse non mori. In secūdo vero statu post peccatū habuit posse mori, & non posse non mori: quia in hoc statu moriendi est necessitas. In tertio statu habebit posse non mori, & non posse mori, quia ad illum statum pertinet moriendi impossibilitas: quod ex gratia erit, non ex natura. In primo statu fuit corp⁹ hominis animale. i. egens alimentis ciborū. Vnde & homo factus dicitur in animam viuentē, nō spiritualē, i. in animā corpus sensificātem, q̄ adhuc erat animale, non spirituale, q̄ egebat cibis vt per animā viueret. Factus est ergo in animā viuentē, i. vitam corpori dantem: tamen per sustētamēta ciborum: & tunc erat corpus mortale & immortale, q̄a poterat mori, & poterat